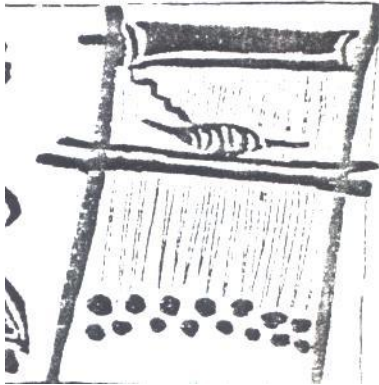

HET WEEFGETOUW en de KLEDING DOOR DE EEUWEN HEEN

Alle volkeren hebben kleren geweven door de eeuwen heen. Het principe is overal hetzelfde.

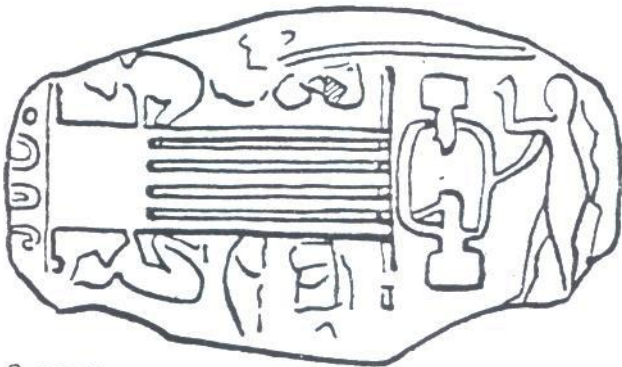
Je hebt schering (de hangende of liggende draden) en een inslag (de horizontale draden). De behoefte om sneller te weven maakte, dat op een gegeven moment de inslag niet meer met de hand erin gevlochten werd, maar dat er een vak ontstond, waardoor je met één beweging de inslag kon maken.

Ik kan het niet bewijzen, maar volgens mij zit het in de mens om dingen sneller te willen doen of maken.

Sommige volkeren deden dit met een staand weefgetouw, hier met 1 hevelstok, hier een afbeelding van een kom uit Thebe van 500 v. Chr.

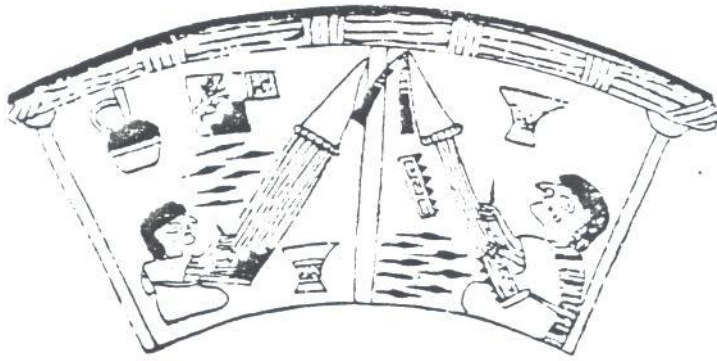
Andere volkeren deden het met een liggend weefgetouw.

uit Sumer.

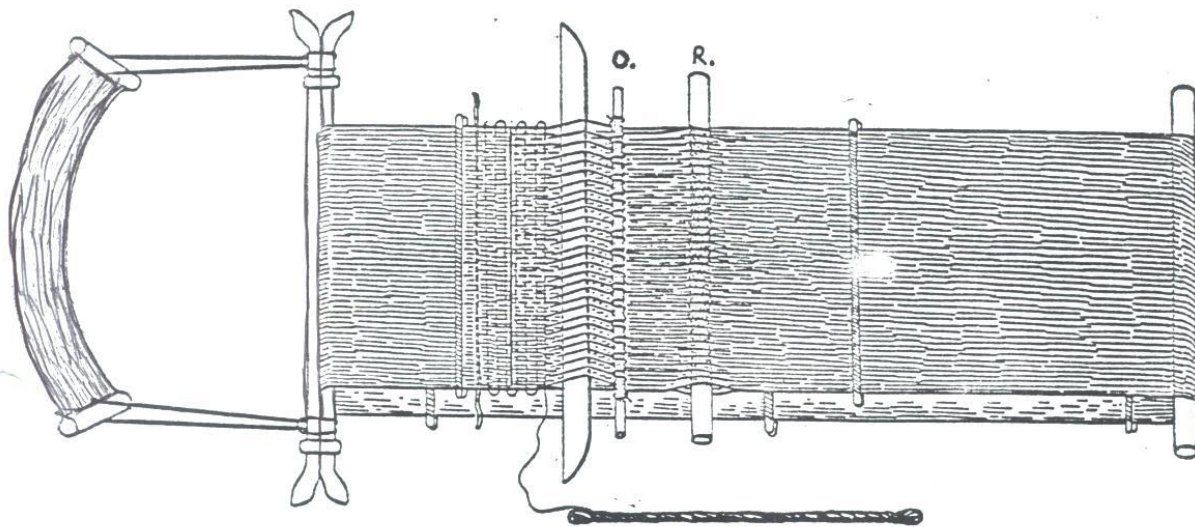
Hierboven een afbeelding uit Sumer (Egypte) van 300 j. v. Chr. Waar je twee wevers bezig ziet met een roller, een ophaler en een weefzwaard.

Volkeren uit het verre oosten, Centraal- en Zuid-Amerika werkten met een heupgordelgetouw.

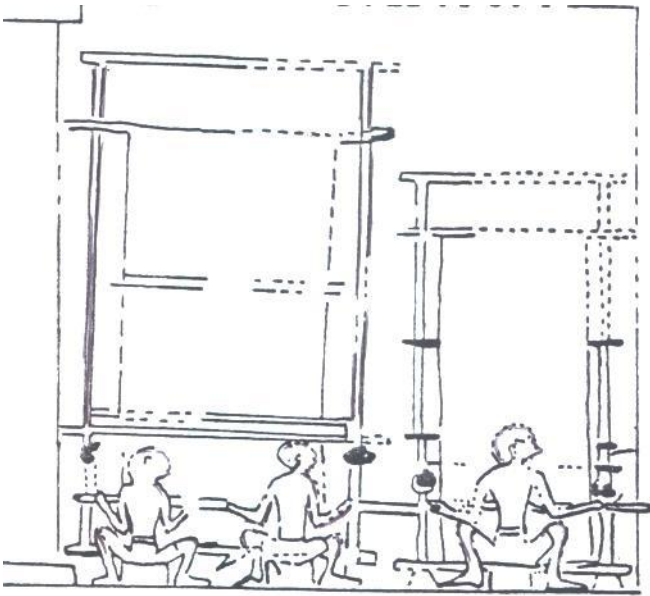

Hier een afbeelding op een aarden pot uit de precolumbiaanse periode (200 v. Chr.)

In de loop der eeuwen werden deze technieken verbeterd en verfijnd.

In 1500 v. Chr. wilden de Egyptenaren al bredere en langere stoffen weven. Ze bedachten het onderstaande: Knap hoor!

De hoogte kon wel 3 meter bedragen. Als er rond geweven zou worden krijg je al weefsels van 5 à 6 meter lengte. Maar er zijn ook weefsels gevonden van 20 meter en langer. Hoe ze dat deden weten we niet.

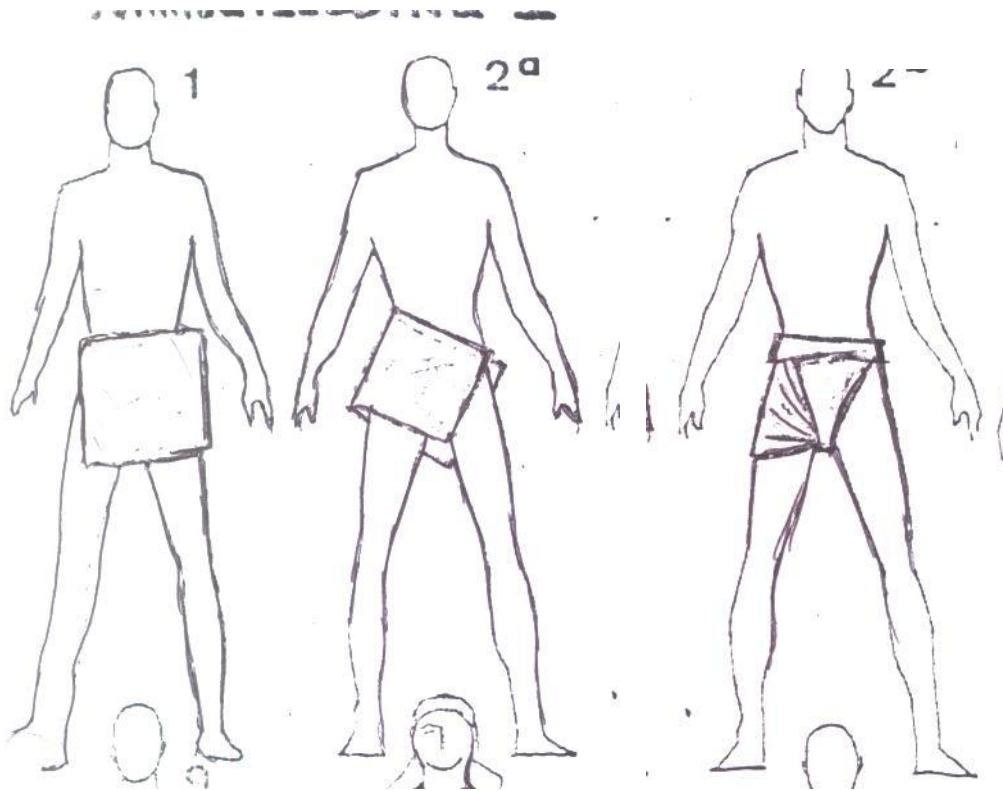
Tegelijkertijd werd er in heel Europa vanaf de steentijd (ong. 3000 v. Chr.) tot ongeveer de 9de eeuw na Chr. (en in het noorden van Lapland en IJsland tot in deze tijd) ook geweven met de gewichten weefstoel. Hierbij werd van boven naar beneden staande geweven. De scheringdraden (de hangende) kon je hierbij zo lang maken als je wilde of nodig had. De geweven lap kon je aan de bovenkant oprollen.

DE VERSIERING:

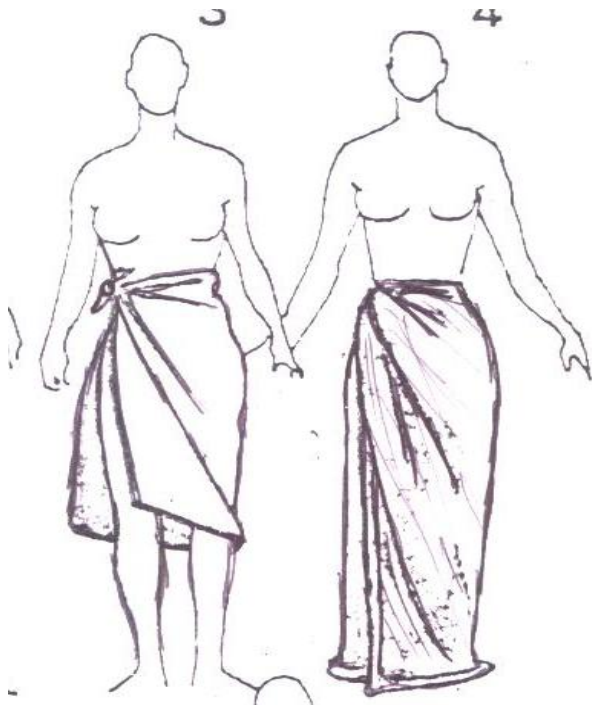
Dan zit het volgens mij ook in de mens om te versieren, anders te zijn dan anderen. Je ziet zoveel verschil in de kleuren van de weefsels, in de patronen die gebruikt zijn, in de dikte van de enkele of getwijnde draden, S- of Z getwist, in de soort weefsels (plantaardige of dierlijke). Ook zie je veel lappen weefsel met aan 4 kanten een zelfkant gemaakt van kaartjes weefsel.

DE KLEDING DOOR DE EEUWEN HEEN.

Lappen kunnen geweven worden. En naar gelang de buitentemperatuur heb je veel aan of weinig. Het makkelijkste kun je de stof om je heen wikkelen. Hieronder voorbeelden van weinig stofgebruik.

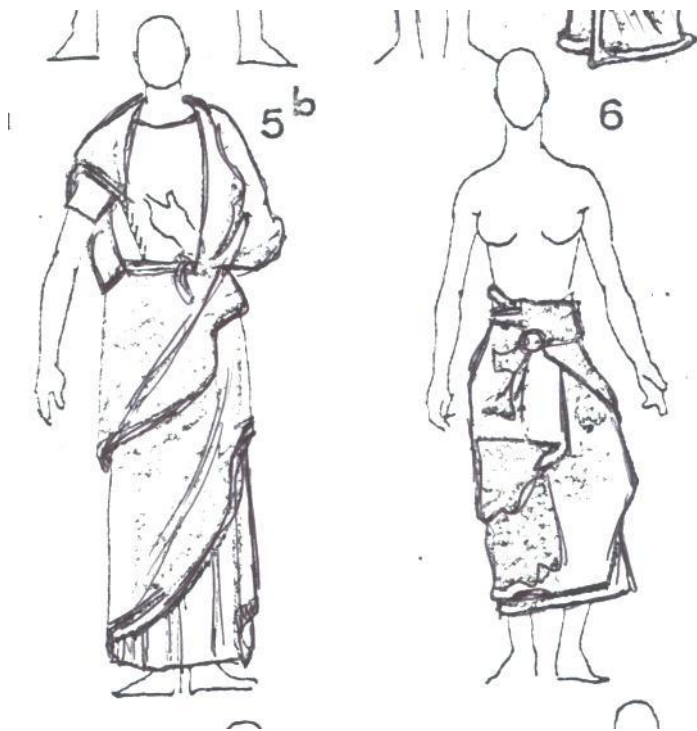
Hieronder wat meer

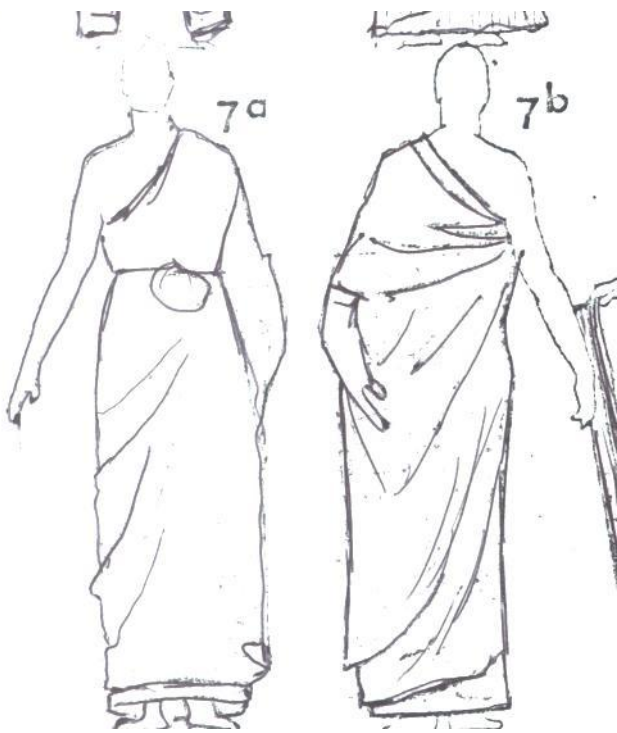
Hieronder wat variaties, want mensen willen altijd iets anders volgens mij.

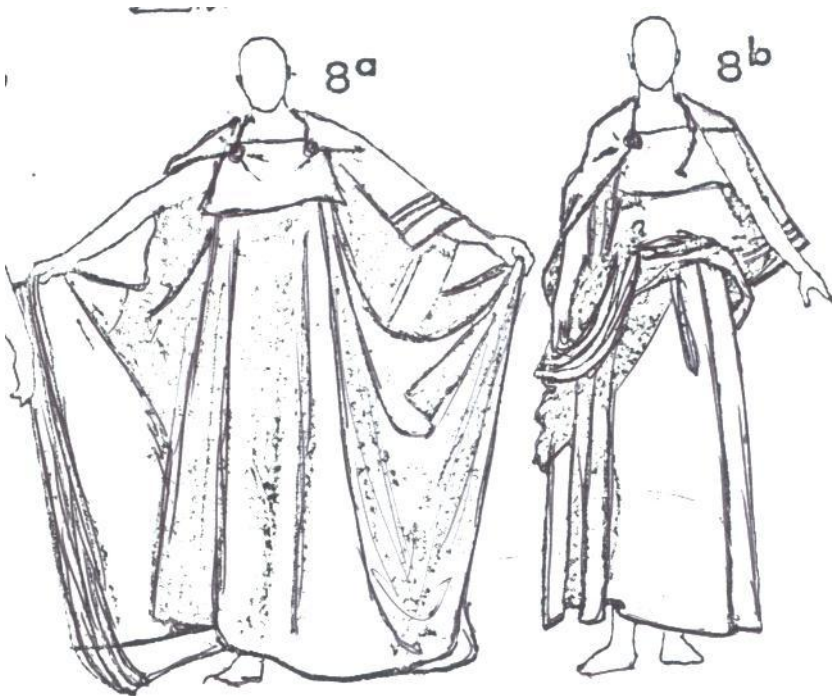
En nog meer variaties

Hier weer 2 wikkeljurken

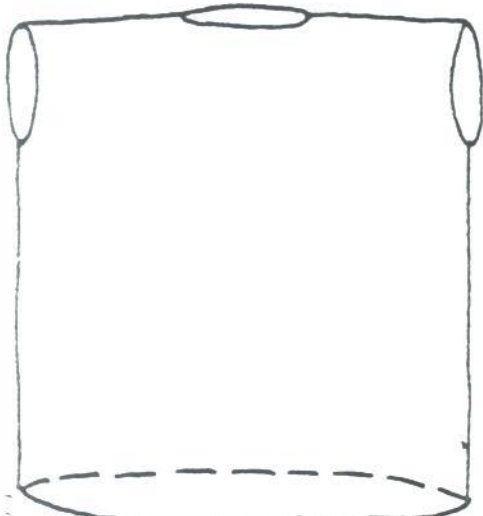

Hieronder jurken met overdadig veel stof (voor de rijken?)

ONTWIKKELING van HEMD naar TUNIEK

1. Vroegste vorm van een hemdvorm en de manier waarop hij werd gedragen.

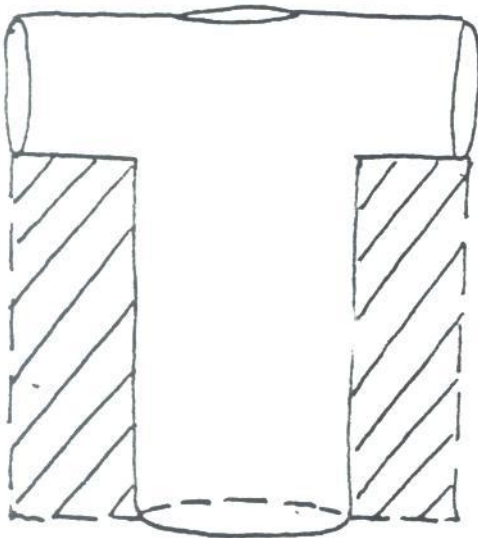

1. Vroegste vorm van de

2. wijze waarop deze

2. Een verder ontwikkeling laat zien dat er stukken stof werden weggesneden. Zo ontstaat dan de tuniekvorm.

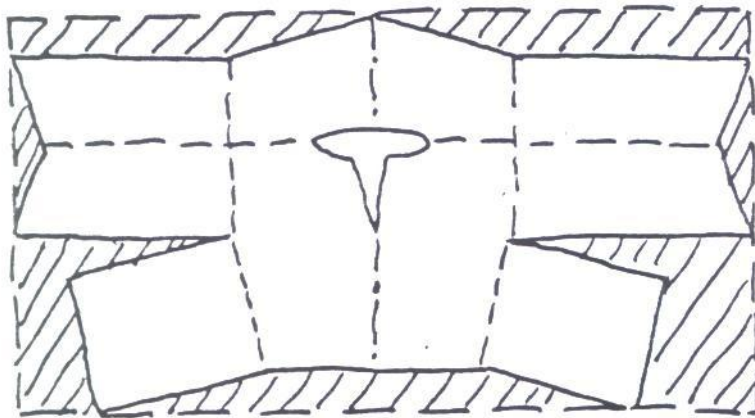
2. wijze waarop deze

2. wijze waarop deze

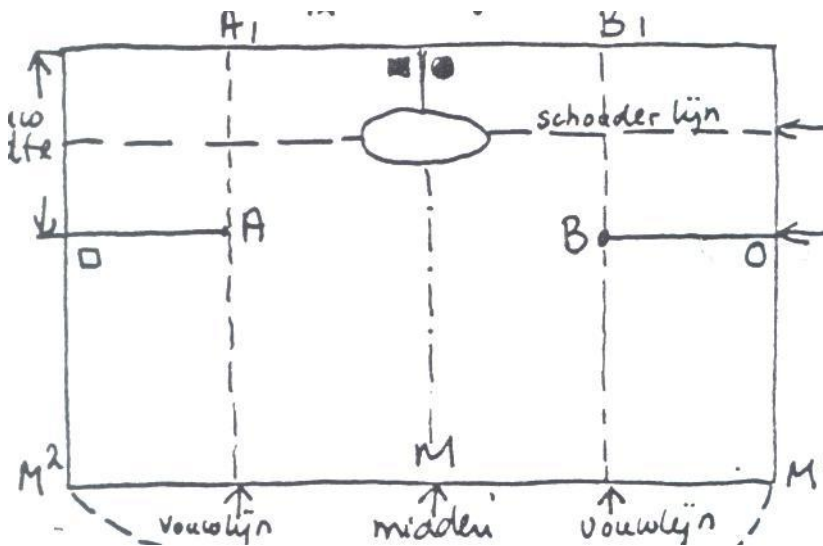
Met nog minder weefverlies bedachten ze in de bronstijd deze vorm van een hemd of tuniek.

Dit is een patroon naar een vondst.

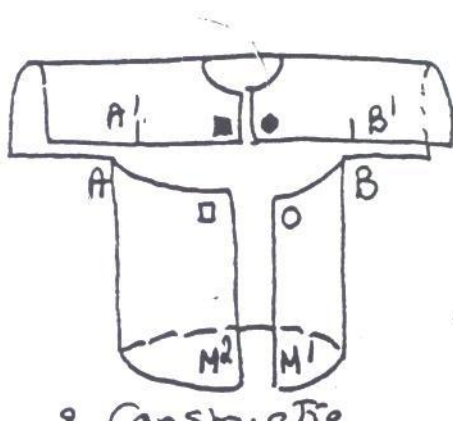

patroon van een bronstijds hemd - noc

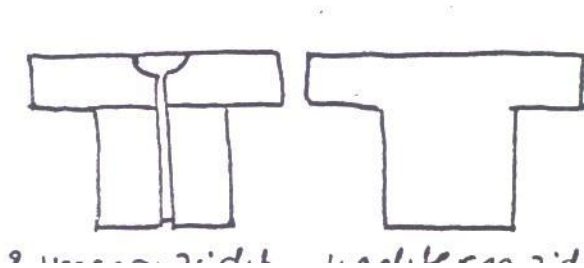
Hieronder een replica van het patroon

Hieronder zie je, hoe die ene geweven lap ingenieus in elkaar is te zetten tot een tuniek.

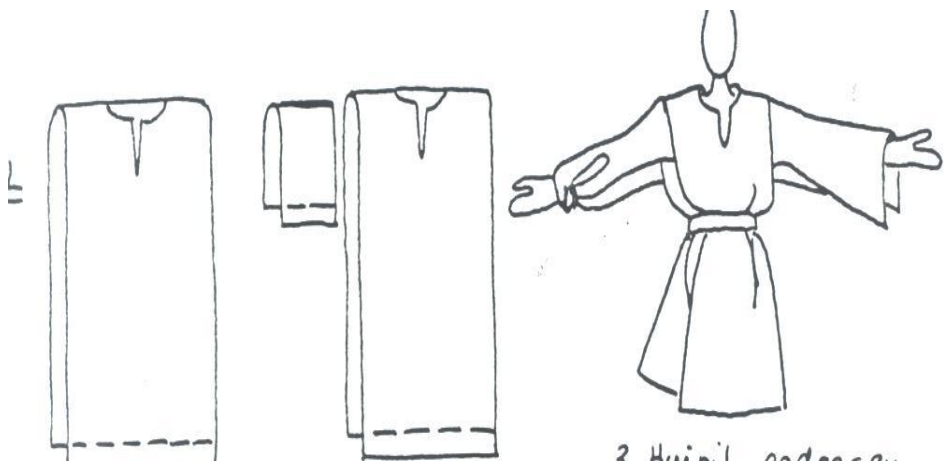

En hieronder het resultaat van voren en van achteren.

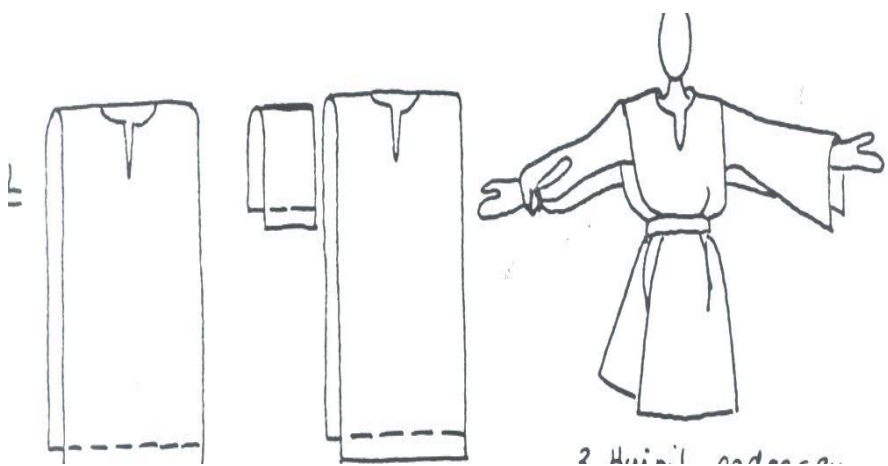

ONTWIKKELING van PONCHO naar TUNIEK

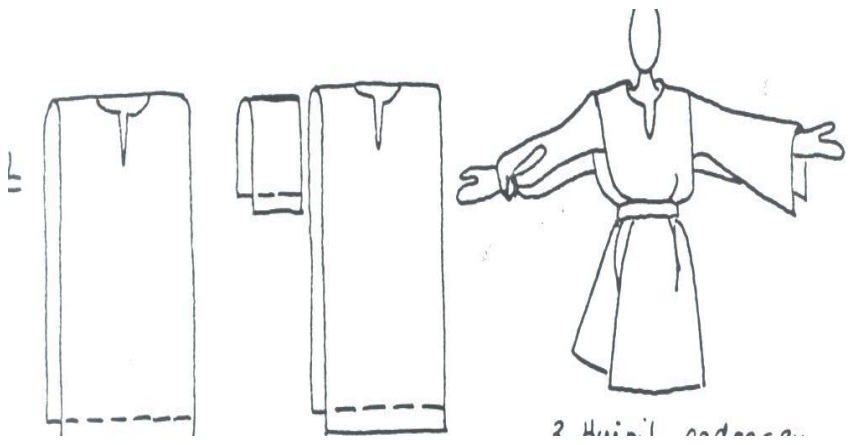
1. De poncho heeft alleen maar een gat voor het hoofd

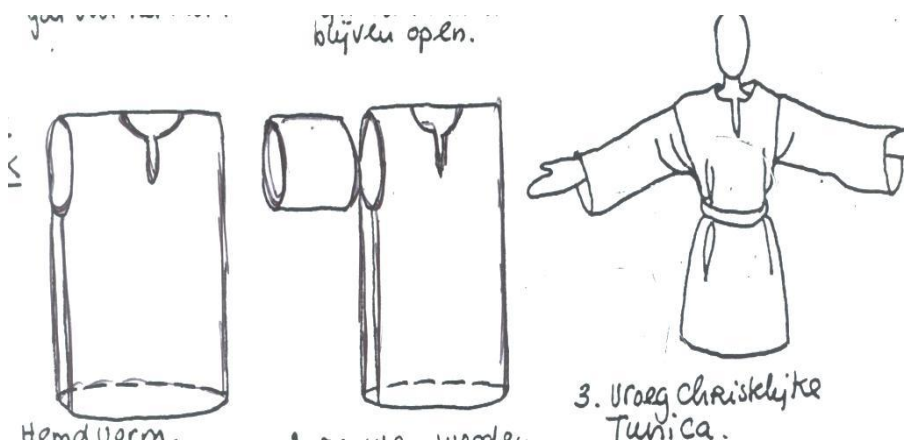
2. Er komt wel een armbescherming van boven, maar de zijnaden blijven open, ook die van de mouwen

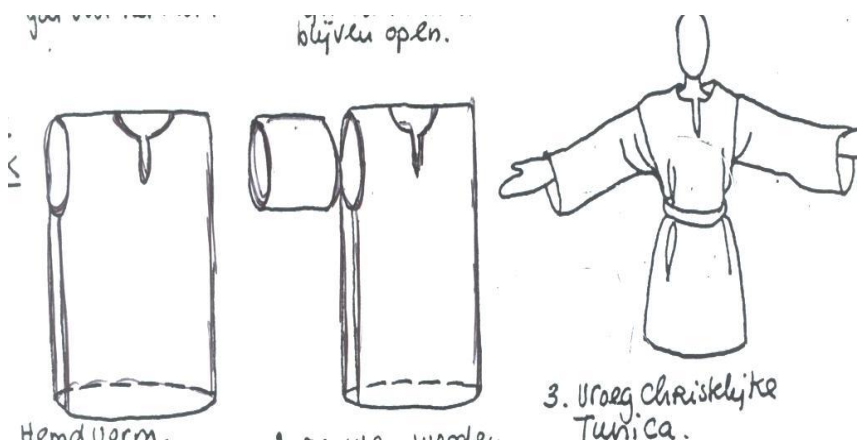
3. Met iets langere mouwen krijg je dit (Deze dracht is gezien in het binnenland van Guatemala)

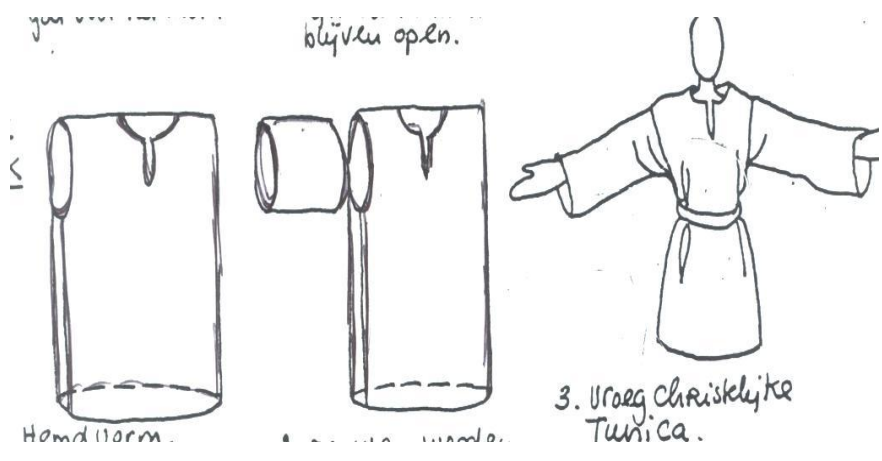
4. De volgende stap is de hemdvorm. Met een gat voor hoofd en zijnaden

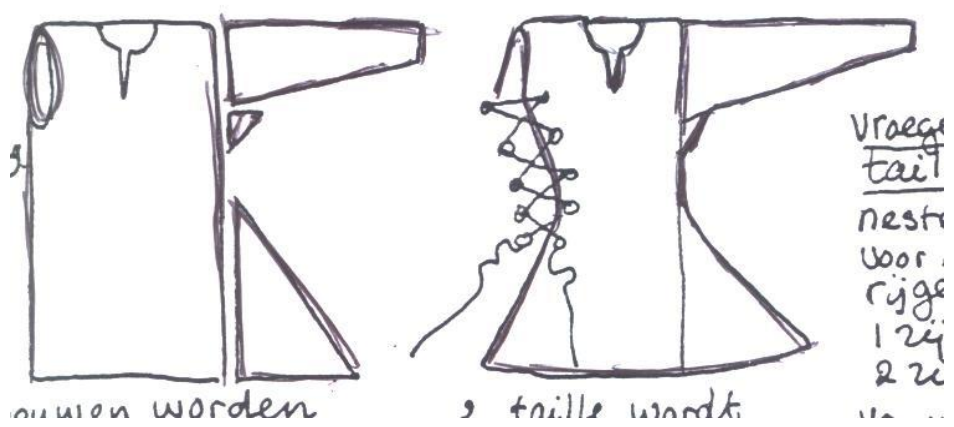
5. Deze vorm kan ook met een mouw

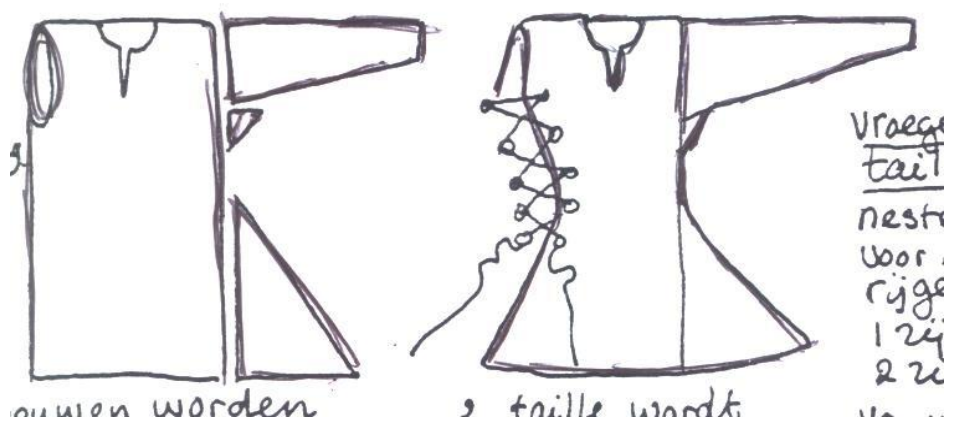
6. Deze vorm tuniek of tunica zie je van de vroege christelijke tijd tot ong. de 10de eeuw na Chr.

7. Dan krijg je een modeverschijnsel. De mouwen worden strakker. En er worden stukken ingezet om meer beweegruimte te creëren.

En dan wordt de taille ingeregend en steeds strakker. Ja, ja, de mannen willen ook wat zien.

Hieronder zie je nog een keer wat voor variaties er in alle tijden, in alle culturen en bij verschillende weertypes al waren.

